

Loven af 29de December 1857 — jfr. dens § 22 a — har været gjældende Ret, uden at Klager over Ulemper heraf vides nogenstunde at være fremkommen, har man fremdeles maattet finde det betænkeligt at gaa ind paa noget af disse Endringsforslag, af hvilke derhos det under Nr. 30 fremsatte er affattet saaledes, at det vilde give enhver af de paagjældende Fiskere Ret til at opstille sine Redskaber til Lørring paa Strandbredden, selv om denne er i Andenmands Eie, et Indgreb paa det private Retssomraade, som Hensynet til de enkelte Fiskeridrivenes Interesse næppe vilde kunne retfærdiggjøre.

§ Udvalgsbetænkningen er det under Nr. 31 foreslaaet, at Ordene i nuværende § 31 første Stykke: „samt at de have en Dybde i Armene ved Indgangen til Hoven af mindst 12 Alen“, skulde udgaa. Denne Bestemmelse, der alt nu gjælder for Simfjorden, jfr. Lov 22de Marts 1867 § 4, fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag ligesaa lidt som den ovenfor omhandlede tilsvarende Tilspøelse til § 26, men blev senere optagen efter Forslag af Fiskerikonfuldten og Kontroløren ved Simfjordsfiskeriet, der ogsaa nu indtrængende have fraraadet dens Udeladelse, idet de i saa Henseende have fremsættt, at saafremt en saadan Bestemmelse ikke haves, vil Loven meget lei kunne omgaaes derved, at der bruges Malevaad af meget ringe Dybde, hvilke man vel vil kunne give det Skin af at benytte som Puls- eller Bøtvaad, fordi de have samme Massestørrelse som disse, men som i Virkeligheden vilde blive anvendte som Malevaad, der drages paa Land, jfr. Lovforslagets § 38, eller til Fangst af Flynder eller Flynderyngel i den Tid, i hvilken Flyndermurrevaad ere forbudte. — Dette Sidste vilde ogsaa begunstiges derved, at der anbragtes meget lange Reb i Armene paa Vaadbet, og man har derfor efter Forslag af de nævnte Sagkyndige tilspøiet nærværende Paragraf en ny Bestemmelse om at „Dragefinernes Længde ikke maa overstige 20 Favne“.

ad § 45.

Udvalgets Indstillinger under Nr. 51—52 vilde medføre, at den i tidligere Lovforslag foresatte Kontrolstyrke vilde blive formindsket med 1 Kontrolør og 2 Assistentter; da det imidlertid af de i Betænkningen indeholdte Bemærkninger til dette Afsnit af Loven fremgaar, at man har havt den Mulighed for Die, at der senere kunde blive Spørgsmaal om en Forgøelse af Tilsynspersonalet, har Ministeriet ikke fundet det aldeles nødvendigt nu fuldtud at fastholde sine tidligere Forslag. I nærværende Paragraf har man derfor i det Hele fulgt Udvalgets Indstillinger, alene med den Afvigelse, at det fremdeles er foreslaaet, at Kontroløren for det jydsk Distrikt faar to Assistentter. Kontroløren for Simfjordsfiskeriet, der ifølge Loven af 29de Decbr. 1857 skulde have

to Assistentter, af hvilke imidlertid den ene blev indbragen ved Lov 22de Marts 1867, har nemlig alt ved flere Leiligheder henledet Ministeriets Opmærksomhed paa, at Kontrollen næsten bliver uoverkommelig med en saa ringe Medhjælp, og det turde være oienfynligt, at et blot nogenlunde virksomt Tilsyn vilde blive saagodtsom umuligt, naar hans Distrikt blev udvidet til at omfatte samtlige jydsk Ryster og Fjorde, uden at der samtidig tilstodes ham en noget forøget Assistance.

ad § 49.

Ved Affattelsen af denne Paragrafs andet Stykke er Udvalgsbetænkningens Endringsforslag under Nr. 58 lagt til Grund. Naar Udvalget har udeladt den i de tidligere Lovforslag optagne Bestemmelse om, at den her givne Regel ikke skulde gjælde med Hensyn til Vandløb, i hvilke en Enkelt var eneberettiget til at drive Fiskeri, har man herved formentlig havt den Mulighed for Die, at en Enkeltmand vel kunde være eneraadig over Fiskeriet i det paagjældende Vandløb, men at dette dog kunde staa i Forbindelse med andre Bænde, i hvilke Andre vare interesserede i Fiskeriet. Gylbigheden af denne Betragtning maa ganske vist erkjendes, men paa den anden Side turde det dog ogsaa være ubestrideligt, at Forholdets Natur tilfiger, at den, der er eneraadig over et Vandløb, ogsaa maa kunne udøve Fiskeriet i samme som han vil, saafremt han ikke derved paasører Andre noget uretmæssigt Tab. Begge disse Hensyn har man derfor søgt at fyldestgjøre ved det Paragrafen nu tilspøiede 3die Stykke.

ad § 52.

Med Hensyn til denne Paragrafs næstsidste Stykke, jfr. Udvalgets Endringsforslag under Nr. 61, henvises til de foranstaaende Bemærkninger til § 49.

I Anledning af Udvalgets Endringsforslag under Nr. 63, hvorefter Fredningstiden for Sag eller Forelle samt Orred skulde tage sin Begyndelse den 1ste December istedetfor den 15de November, har Fiskerikonfuldten oplyst, at den sidstnævnte Dato af Fiskerikommissionen var valgt med særligt Hensyn til, at mange Individer af de paagjældende Fiskearter ere gydefærdige allerede fra November Maanedes Begyndelse; hvis derfor en Afkortelse af den foreslaaede Fredningstid med 14 Dage overhovedet antages at burde finde Sted, vilde det efter hans Mening være at foretrække, at Fredningstiden blev bestemt til 15de November—1ste Januar. — Udvalgets Forslag under Nr. 64 om her at udelade Hælden har Fiskerikonfuldten stærkt fraraadet, idet den foreslaaede Fredningstid af 1 Maaned, der er saa kort, at den ikke kan blive synderlig trykklende for Nogen, efter hans Mening vilde være et virksomt Middel til at bringe Fangsten af denne Fisk, der